

forflaget, fammenholdt med den Fortolkning, fom Finantsministeren ved forrige Behandling gav deraf, idet han fagde, at han betragtede det fom en Selyfølge, at han ifølge Loven af 11te Marts 1851 havde givet famtlige Besjente enten 100 Rbd. eller 150 Rbd., alfsaa Maximum af den Underftøttelse, der var Tale om, og at han ogsaa, hvis den nu foreslaaede Forandring i Loven ffulde gaae igjennem, vilde give dem Alle, i alt Fald med meget faa Undtagelser, et Tillæg af 50 Rbd., faa at her virkelig normeres en Underftøttelse af en vis bestemt Størrelse eller en Pension. Er nu den allerede tilftaaede Pension af en i Forhold til andre lignende paffende Størrelse, faa synes det mig ogsaa, at det aabenbart maa være rigtigt, at den yderligere Hjælp, fom man muligvis kan finde Anledning til at give de paagjældende Personer paa Grund af de færlige trængende Omftændigheder, hvorunder de befinde fig, reguleres efter de samme Regler, fom ellers følges med Hensyn til alle andre Underftøttelser af den her omhandlede Art, det vil fige, at de udredes af Ministeriets Underftøttelseskaffe og efter de for dem bestaaende Regler. Det er netop det, fom mit Forslag gaaer ud paa, nemlig ikke at normere nogen Underftøttelse af en bestemt Størrelse for Alle ved en færlig Lov, men at henvife til Finantsministeriets Underftøttelseskaffe og give Finantsministeren en Bevilling fom Tillæg til den Sum, der allerede er opført til Bestridelse af Udgifterne ved denne Underftøttelseskaffe, for at han kan være i Stand til at yde faadanne Personer, fom maatte være i en særdeles trængende Forfatning eller for hvem andre ganffe færlige Omftændigheder maatte tale, et Tilffud til hvad der allerede efter Loven af 11te Marts 1851 kan bevilges dem. Hvis man ikke opfatter Sagen paa den Maade, at man anfeer den med hiin Lov normerede Underftøttelse fom en Pension, men derimod opfatter den faaledes, fom om den Underftøttelse, hvorom her er Tale, allerede i og for fig ffulde være en reen Underftøttelse, fom reguleredes alene efter Trangen, faa vil dette lede til, at man ikke kan bestemme den Sum, fom behøves til at bestride Udgifterne

efter dette Lovforflag, uden efter at have anffillet Undersøgelse om Vedkommendes Trang, alfsaa om, hvormange der vilde være i det Tilfælde, at de vilde behøve et yderligere Tilffud til det, de allerede have faaet, og derved vilde man alfsaa komme ind paa gjennem en anden Lov, nemlig Finantsloven, at ffulle regulere Størrelsen af den Sum, der kunde være Tale om at bevilge i Genhold til dette Lovforflag. Men derved er man allerede kommen fuldfændigt ind paa det Gebet, fom den ærede Ordfører og Forslagsffiller meente, at man ffulde føge at undgaae at komme ind paa, idet man da er nødt til hvert Aar, naar Finantsloven vender tilbage, at tage det Spørgsmaal under Overveifelse, hvormange af disse Personer der endnu kunne antages at behøve et yderligere Tilffud, og hvilken Sum der da udkræves dertil, for da at bevilge denne Sum i Finantsloven. Alfsaa, naar man i det ene Tilfælde betragter det fom en Underftøttelse i Lighed med en Pension, faa kan der efter Analogien i andre Love ikke være Grund til at bevilge den her. Betragter man den derimod fom en reen Underftøttelse, faa vil det være rigtigt at vife den derhen, hvor den hører hjemme, nemlig til Underftøttelseskaffen, og tage Spørgsmaalene under Overveifelse ved Finantsloven, og man undgaaer ingenlunde, ved at følge Forslagsffillerens Forslag, den Ulempe, at ffulle regulere Forholdet ved Finantsloven; thi efter hans Opfatningsmaade deraf vil der dog bestændigt blive Spørgsmaal om Totalsummens endelige Beløb, og det kan dog kun endeligt vedtages i felve Finantsloven. Det er af disse Grunde, at jeg principaliter har foreslaaet Thinget at vedtage en ny Affatningsmaade af Lovforflaget. Jeg troede, da jeg først omtalte Sagen ved forrige Behandling, at den kunde ordnes ved blot at forkaste det nu foreliggende Lovforflag, og vedtage en Bestemmelse i Finantsloven fom den, jeg omtalte; men da der gjordes Indvending imod det formelt Rigtige deri, faa troede jeg det var bedre, at komme ud over disse Indvendinger ved at vedtage et eget Lovforflag, fom henvifte til Finantsloven, faaledes fom jeg har tilladt mig at foreslaae i Udvalgets Betænkning.